

חוק יישוב סכוכי עבודה (תיקון מס' 3), תשל"ז-1976 *

1. סעיפים 37ג ו-37ד לחוק יישוב סכוכי עבודה, תשי"ז-1957¹, יוסמנו כדדרם "דין שבח"ט ר"ד" 37ה ואחריו סעיף 37 בלא יבוא:

(א) בית דין אזרוי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969², מוטמן לקבע. על-פי בקשת מעביד בשירות ציבורי, שעבדיו במקום העבודה פלוני או כמה מהם קיימו או מקיימים שכיהה בלתי מוגנת שאינה הפקת עבודה מלאה; משקבע בית דין כך, לא יהיו העובדים המועסקים באותו מקום עבודה או כמה מהם, כפי שקבע בתיקות השכיהה האמורה, אלא לשכר חלקי בעד העבודה שעשו בטועל בתיקות השכיהה האמורה, בשיעור שקבע בית דין לפי נסיבות העני.

(ב) לא יזוקק בית דין אזרוי לבקשת לפי סעיף קטן (א) לגבי הזמן שקדם לששה חדשים לפני הגשתה.

(ג) עובד הזכאי לשכר חלקי בלבד כאמור בסעיף קטן (א), רואים סכום השווה למחצית שכרו הרגיל לשכר החלקי המגיע לו כל עוד לא קבוע בית דין את שיעורו שכרו החלקי כאמור; לעניין סעיף קטן זה, "שכר רגיל" — סכום הרכיבים של שכר העבודה המובאים בחשבון לעניין פיצורי פיטוריים, על-פי סעיף 13 לחוק פיצורי פיטוריים, תשכ"ג-1963³, למעט תוספות המשלימות בשל תפוקה או בשל מאמצם בעבודה.

(ד) הפרשי שכר שמעביד חב לעובד או שעבד חב למעביד מכוח הוראות סעיף זה ישולם תוך 30 ימים מיום קביעת בית הדין האזרוי בדבר שיעור השכר החלקי כאמור בסעיף קטן (א), זולת אם קבוע בית דין מועד אחר לתשלום; סכום עודף ששולם כאמור לעובד — יראותו במק"ד מה שסעיף 25 (א) (7) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958⁴, חל עליה, ובכך ששיעור הניכוי לא יעלה על 25% משכרו של העובד".

2. אין בחוק זה כדי לגרוע מכל סמכות של בית הדין לעבודה או מהמשפט שהוא קיים ערבית תחילת חוק זה, אלא להוטיף עליהם.

רשות טעיף

דין שבח
חלוקת בלתי
מוגנה

משה ברעם
שר העבודה

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
בשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג בחשוון תשל"ז (16 בנובמבר 1976); הצאת החוק ודברי הסבר פרוטסמו בה"ח 1252, תשל"ז, עמ' 343.

¹ ס"ח תשכ"ו, עמ' 58; תשכ"ט, עמ' 216; תשל"ב, עמ' 70.

² ס"ח תשכ"ט, עמ' 70.

³ ס"ח תשכ"ג, עמ' 138.

⁴ ס"ח תשכ"ח, עמ' 86.